

The Holy See

WSPÓLNE PRZESŁANIE

PAPIEŻA FRANCISZKA I PATRIARCHY EKUMENICZNEGO BARTŁOMIEJA Z OKAZJI ŚWIATOWEGO DNIA MODLITWY O OCHRONĘ ŚWIATA STWORZONEGO

Dzieje stworzenia stawiają nas w obliczu panoramicznego spojrzenia na świat. Pismo Święte pokazuje, że „na początku” Bóg zamierzał, aby ludzkość współdziałała w ochronie i opiece nad środowiskiem naturalnym. Początkowo, jak czytamy w Księdze Rodzaju, „nie było jeszcze żadnego krzewu polnego na ziemi, ani żadna trawa polna jeszcze nie wzeszła – bo Pan Bóg nie zsyłał deszczu na ziemię i nie było człowieka, który by uprawiał ziemię” (2,5). Ziemia została nam powierzona jako najwspanialszy dar i dziedzictwo, za który wszyscy odpowiadamy, aż „na końcu”, wszystko na niebie i na ziemi zostanie odnowione w Chrystusie (por. *Ef* 1,10). Nasza ludzka godność i dobrobyt są dogłębnie powiązane z naszą troską o całe stworzenie.

Jednak w „międzyczasie” dzieje świata prezentują całkiem inny kontekst. Ukazują scenierię moralnego upadku, gdzie nasza postawa i zachowania względem stworzenia przesłaniają nasze powołanie jako współpracowników Boga. Nasza skłonność do zakłócania kruchych i zrównoważonych ekosystemów świata, nasze nienasycone pragnienie manipulowania i władzy nad ograniczonymi zasobami planety, nasza żądza niczym nie ograniczonych zysków na rynkach – wszystko to wyobcowało nas z pierwotnego przeznaczenia stworzenia. Nie szanujemy już przyrody jako wspólnego daru; postrzegamy ją natomiast jako własność prywatną. Nie kojarzymy już siebie z przyrodą, aby ją podtrzymywać – przeciwnie panujemy nad nią, aby wspierać nasze własne wytwory.

Następstwa takiego alternatywnego postrzegania świata są tragiczne i trwałe. Środowisko człowieka i środowisko naturalne ulegają zniszczeniu jednocześnie, a to zniszczenie planety jest ciężarem dla najbardziej bezbronnych jej mieszkańców. Konsekwencje zmian klimatycznych wpływają na wszystko na osoby żyjące w ubóstwie w każdym zakątku globu. Nasz obowiązek, by odpowiedzialnie wykorzystywać dobra ziemi oznacza uznanie i poszanowanie dla wszystkich ludzi oraz wszelkich istot żywych. Pilne żądanie i wezwanie do troski o stworzenie są zaproszeniem skierowanym do całej ludzkości, by podjąć działania na rzecz zrównoważonego i

integralnego rozwoju.

Zatem zjednoczeni tą samą troską o Boże stworzenie oraz uznając, że ziemia jest wspólnym dobrem, żarliwie zachęcamy wszystkich ludzi dobrej woli do poświęcenia 1 września czasu na modlitwę w intencji środowiska. Przy tej okazji pragniemy złożyć dziękczynienie miłującemu Stwórcy za szlachetny dar stworzenia i zadeklarować zobowiązanie do troski o nie i o zachowanie dla dobra przyszłych pokoleń. Ponadto wiemy, że nasza praca jest daremna, jeśli Pan nie jest po naszej stronie (por. *Ps* 126-127), jeśli modlitwa nie znajduje się w centrum naszych rozważań i celebracji. Rzeczywiście celem naszych modlitw jest przemiana sposobu postrzegania świata, abyśmy zmienili sposób odnoszenia się do niego. Celem naszych obietnic jest wykazanie odwagi w przyjęciu większej prostoty oraz solidarności w naszym życiu.

Pilnie wzywamy osoby posiadające odpowiedzialność społeczną i gospodarczą, a także polityczną i kulturową, by usłyszały wołanie ziemi oraz zajęły się potrzebami osób usuniętych na margines, ale nade wszystko odpowiedziały na błagania milionów oraz wspierały globalny konsensus na rzecz uleczenia poranionego stworzenia. Jesteśmy przekonani, że nie może być szczerego i trwałego podjęcia wyzwania kryzysu ekologicznego i zmian klimatycznych, dopóki reakcja nie będzie uzgodniona i wspólna, dopóki nie będzie zgodnej i wspólnej odpowiedzialności, dopóki nie przyznamy pierwszeństwa solidarności i służbie.

Watykan i Fanar, 1 września 2017 roku

Papież Franciszek i Patriarcha Ekumeniczny Bartłomiej